

os Socialdemokrater er et vundet Fremskridt aldrig en Sovepude, hvorpaa man lægger sig til at sove, aldrig Laurbær, hvorpaa man hviler, for os er et vundet Fremskridt altid et Springbræt til nye Fremskridt. Vi stemte ikke for Forfatningen af 1915 ud fra den Betragtning, at vi aldrig siden vilde gaa videre; vi pegede paa de Mangler, der klæbede ved den, de Pletter, der var paa den, som ikke skyldtes os, og forbeholdt os selvfølgelig ved den første den bedste Lejlighed at faa disse Pletter rensed bort. Nu foreligger Lejligheden, nu skal vi have en ny Grundlov. Det vilde da være ganske meningsløst, om vi ikke søgte at bortrense, afviske de Pletter, vi netop pegede paa i 1915; vi vilde ganske forsømme vor Pligt mod vore Principper, mod vore Vælgere, mod Befolkningen, hvis vi ikke benyttede denne Lejlighed. Ogsaa med Hensyn til de danske Sønderjyder er der jo sket noget i de fire Aar, der er gaaet siden 1915. Hvis Grundloven af 1915 var traadt i Kraft straks, og vi straks havde faaet Genforening med Sønderjylland, vilde de danske Sønderjyder være gaaet fra det preussiske Treklasse-System ind under vor nye danske Forfatning. Men det preussiske Treklasse-System er jo nu forsvundet, de har faaet friere Forfatningsforhold dernede, de har blandt andet faaet en betydelig mere udvidet Valgret, end vi har her i Landet, selv efter Forfatningen af 1915. Der er altsaa sket noget i de fire Aar ude i Verden, ogsaa for Sønderjyderne. Saaledes er Stillingen i Virkeligheden. Ja, det er saaledes, at ved den Folkeafstemning, der nu skal finde Sted, har det konservative Folkepartis Repræsentanter været med til at søge gennemført, at den foretages med en saa lav Valgretsalders som det tyvende Aar. Det ærede Medlems Partis Repræsentant i Paris har selv arbejdet for, at naar der nu skal foretages en Afgørelse paa et virkelig folkeligt, frisindet Grundlag, en Afgørelse, der kunde bestaa, da skulde Valgretten være saa udvidet, at selv de tyveaarige kom med. Jeg glæder mig derved; men det maa virkelig ogsaa give os Anledning til Overvejelse af, om dog ikke den meget høje Valgretsalders, vi nu har til Landstinget, og den ret høje Valgretsalders, vi har til Folketinget, maatte nedsættes, saaledes at de danske Sønderjyder ikke blev stillet saa meget daarligere, end de er i det tyske Rige, og som de vil være det ved den Folkeafstemning, som ogsaa Højre og Venstre er med til at gennemføre.

Alle disse Betragtninger bestemmer — uden at jeg i mindste Maade hindres af mine Udtalelser af 1915, som jeg ganske staar ved — min Stilling til en Grundlovsændring — at vi maa have en Forandring er jo for øvrigt ikke vor Skyld, det er de Herrers Skyld, som i Aarene før 1915 var saa ivrige for at faa Landstinget gjort delvis uopløseligt, deres Skyld og Ansvar er det nu, at vi ikke kan faa de danske Sønderjyder repræsenteret i den danske Rigsdag uden en Grundlovsforandring. Og en Grundlovsforandring er ikke en Bagatel; den kræver Forhandling i begge Ting, Opløsning af begge Ting, nye Valg til begge Ting og Folkeafstemning. Naar der nu skal træffes en saa indgribende Foranstaltning i dansk politisk Udvikling, vilde det da være ganske meningsløst ikke at benytte Lejligheden til at gennemføre de Fremskridt, som er blevet nødvendige ved hele Verdensudviklingen i de fire sidste Aar, til at afrense de Pletter, som vi allerede pegede paa i 1915, og til først og sidst at bøde paa den alvorlige Flænge, som de Konservative i de sidste Maaneder ganske ukonservativt har været med til at rive. Jeg tror at være i fuld Overensstemmelse med min Fortid og at handle i Konsekvens dermed, naar jeg siger: Lad os nu sy os en Fæstdragt hel og smuk og uden alle Flænger, saa at vi virkelig kan være bekendt at indbyde de danske Sønderjyder til at leve et fælles Forfatningsliv sammen med os. Thi det, der er præsteret i de sidste Maaneder fra konservativ Side og fra Venstres Side, er ikke noget, der i og for sig virker opmuntrende paa de danske Sønderjyder. Lad os ændre vor Forfatning saaledes, at det Misbrug, som Landstinget har begaaet i de sidste Maaneder, ikke kan gentages, men at der bliver virkelig Garanti for en sund og rolig folketingsparlamentarisk Udvikling her i Landet.

Asgar Karstensen: Jeg ved ikke, om jeg tager fejl, men jeg synes allerede at spore nogen Forskel mellem Krigsbu-møret hos den ærede Indenrigsminister og den ærede sidste Taler (Borgbjerg). Det var, som om den sidste Taler fremhævede for os, at han i og for sig ønskede en Grundlovsforandring — han ønskede naturligvis efter det socialistiske Program et Etkammerssystem og vel ogsaa Valgretsalders sat ned til 21 Aar. Alt det vidste vi i Forvejen, men vi ved samtidig, at det ærede Medlem fremmest i Rækkerne har anerkendt de demokratiske